

NOVA DOBA

Licejska plačano do knjižica

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi za mni višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 53.
Upravništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.066.

Fr. Mravljak.

Nove uradniške doklade.

Nimam sicer še na razpolago novega zakona o uradniških dokladah, ki se proizvede s 1. marcem t. l. Iz precej izčrpnih časopisnih poročil o poteku seje finančnega odbora pa je jasno, da smo doživeli javni nameščenci po tolikih obljubah in zatrjevanjih zopet bridko razočaranje. Kako površno, brez vsakega socialnega čuta in naravnost brezsrčno se je šlo preko neštetihih resolucij, osebnih intervencij najupljivnejših predstavnikov uradniških organizacij in principijelno važnih predlogov narodnega poslanca prof. Reischerja v seji finančnega odbora, ko je stvarno in temeljito pojasnil velike nedostatke vladnega predloga. Načrt o povišanju draginskih doklad, ki ga je nameravala pred razpustitvijo narodne skupščine realizirati na predlog demokratskega kluba koalicijska vlada, gotovo ni ustrezal faktičnemu materijalnemu položaju javnih nameščenecv. Bil pa je mnogo boljši, tudi socialno pravičnejši, ker bi bile dobile nižje kategorije uradništva iste draginske doklade kakor višji uradniki. Tudi bi se bilo malskratnje draginskih doklad popolnoma ukinilo.

Državni interes in stremjenja vseh odkritih Jugoslovancv po konsolidaciji troedinega naroda že zahtevata, da se plače vseh javnih nameščenecv po celi državi čim prej izenači. Draginja sama nas je že dovolj ujediniila in izenačila. Danes pač nihče ne more več trditi, da bi bile razun stanovanj življenjske potrebe v prečanskih krajih cenejše. Za enako delo pa moramo pri enakih življenjskih razmerah zahtevati tudi enako honoriranje dela. Iz tega vidika bi gotovo vsak javni nameščenec vladni predlog toplo pozdravljial, ako bi bil v svojem principu tudi konsekventen. Novi zakon sicer ukinja 4. in 5. razred draginskih doklad ter uvršča prečansko uradništvo v 2. in 3. razred. Ustvarja pa s tem nova nasprotstva med uradništvom v mestu in na deželi ter med nižjo in višjo kategorijo, ne da bi le količkaj olajšal veliko bedo, ki tira cele uradniške rodine naravnost v katastrofo. Za višje uradništvo pomeni zvišanje draginskih doklad majhno injekcijo, za nižje uslužbenca pa ne znaša toliko, da bi si mogli naročiti pogreb vsaj petega razreda.

V informacijo celokupne javnosti, od koje še danes nad 80% ne zna pravilno presoditi velikega pomena zadovoljnega in neodvisnega uradništva za vsako državo, ako se hoče gospodarsko in kulturno razvijati, hočem navesti par števil. Draginske doklade v višji kategoriji uradništva so se povišale dnevno za 4 Din, stanovanjska doklada pa znaša po razredih dnevno 5—9 Din. Ker so pa povišali hišni posestniki, s tekočim letom stanarino v najudobnejših slučajih za najmanj 100%, zadostuje ta povišek komaj za stanarino, ozir. v gotovih slučajih v pokritje povišane stanarine. Nižji uradniki in sluga dobe po novem zakonu dnevno 1 Din poviška draginskih, a nobenih stanovanjskih doklad, dasiravno se jim je povišala stanarina tako, kakor vsem ostalim nameščencem. Vpoko-jenci bodo prejimali dnevno 9—14 Din draginskih doklad in 4 do 7 Din stanarine. Vpoko-jenci 3. razreda bodo dobivali po izenačenju celo 2 Din draginskih doklad manj nego dosedaj. Zanimljivo so se povišale draginske doklade pred enim letom. Že takrat jih je val draginje, ki pluska pred vsakokratnim povišanjem, davno prehitel, tako, da daleko niso oblažile bednega položaja

Kandidatska lista Jugoslovanske demokratske stranke za mariborsko-celjsko volilno okrožje za volitev poslancev dne 18. marca 1923.

Nosilec liste:

dr. Vekoslav Kukovec, minister na razpoloženju v Mariboru.

Srezki kandidati:

1. Za volilna okraja Brežice-Sevnica in Laško.

Kandidat: dr. Franjo Roš, župan v Laškem.

Namestnik: Josip Holy, obrtnik v Brežicah.

2. Za volilna okraja Celje-Vransko in Maribor levi breg-St. Lenart.

Kandidat: Ivan Rebek, obrtnik in posestnik v Celju.

Namestnik: Franc Mravljak, prof., Celje

3. Za volilna okraja Murska Sobota-Dolnja Lendava.

Kandidat: Štefan Kúhar, posestnik v Markišovcih.

Namestnik: Peter Kovač, posestnik in trgovec v Dol. Lendavi.

4. Za volilni okraj Konjice.

Kandidat: Franc Petelinšek, posestnik in kolar v Oplotnici.

Namestnik: Franc Seručar, posestnik in kolar v Hebenštrajtu.

5. Za volilni okraj Ljutomer.

Kandidat: Franjo, Cvetko, nadučitelj v Vučji vasi.

Namestnik: Janko Horvat, slikarski mojster v Ljutomeru.

6. Za volilna okraja Maribor-desni breg-Slov. Bistrica in Slovenjgradec Soštanj-Marenberg.

Kandidat: Ivan Gumzej, posestnik in obrtnik v Slov. Bistrici.

Namestnik: Peter Mravljak, posestnik v Vuhredu.

7. Za volilna okraja Mozirje in Prevalje.

Kandidat: Fran Kocbek, nadučitelj v p. Gornjigrad.

Namestnik: Ivan Lipold, posestnik v Mozirju.

8. Za volilna okraja Ptuj in Ormož.

Kandidat: Lovro Petovar, posestnik v Ivanjkovcih.

Namestnik: Janko Debeljak, posestnik, Medribniki.

9. Za volilni okraj Šmarje-Rogatec-Kozje.

Kandidat: Anton Puklavac, pos. in vinski ravatelj, Maribor.

Namestnik: Anton Malgaj, viničar v Zibiki.

Na dan 18. marca oddajte vsi krogljice za to listo, ki bode imela na volišču povsod prvo škrinjico!

javnih nameščenecv. Od takrat se je povzdignila draginja v urnih skokih za povprečno 50% in je neznatno padla le v Plavšičevi eri. Od meseca septembra so se povzdignile cene pri mesu za 2b %, premogu 35%, moki 80%, rižu 40%, manufakturi 35% in pri stanovanjih za najmanj 100%. Danes plača javnega nameščenstva ne dosega povprečno 1% tega, kar je imel pred vojno. Gotovo se pa tudi takrat ni vozil v kočijah in živel razkošno. Koliko javnih nameščenecv imamo danes, kojih plača znaša pri velikem številu rodbinskih članov mesečno jedva 3000 do 4000 K.

Ne bom našteval socialnih posledic, ki izvirajo iz naravnost beraškega stanja gotovih uradniških rodbin. Ko tičijo čez glavo v dolgovi, se jim odpoveduje kredit celo v lastnih gospodarskih organizacijah, doma pa vladata bolezen in lakota. Ali je še mogoče zahtevati od takega uradnika, da vrši vestno svoje dolžnosti, ako je njegova glava polna skrbi in ako ga je sram že pred samim seboj. V nesrečo ni pahnil samo samega sebe, ampak tudi svojo ženo in nedolžne otročice.

Dobro disciplinirana vojska je zaresljiva zaščitnica državnih mej, nepokvarjeno in zadovoljno uradništvo najtrdnjši temelj države. Ali se zavedajo tega predstavniki naše države, ko delijo tako slabo miloščino najbednej-

šim med bednimi? Ljubezen do domovine pri uradništvu ne pozna odpovedi. Uradniki so pretakali v častnem številu v dobrovoljskih vrstah svojo srčno kri za osvoboditev in ujedinitje te države. Bili so po preobratu prvi na delu za notranje konsolidiranje nove domovine, dočim so drugi grabili in kopicili svoje premoženje. Ne zavidajo jim tega, zahtevajo pa z vso odločnostjo tudi za se pravico, da smejo živeti.

Pogreb dr. Ivana Tavčarja.

Velikačna je bila zadnja pot odličnika dr. Ivana Tavčarja 22. tm. Že kmalu pop. so se začele ulice polniti z množestvilnim občinstvom. Ne samo iz Ljubljane, ampak iz vseh krajev Slovenije so prihitali častilci velikega moža, da počastijo njegov spomin. Množica ljudstva se računa na 30.000. Dr. Tavčarjevo krsto so prepejali jutraj v črno zastrit vestibul pred seino dvorano na magistratu, kjer so jo položili na katafalk. Ves vestibul je bil spremljen v cipresni in palmov gaj. Sokoli z golimi rapirji. Jadranasi in Triglavani so tvorili dopolne in popokne častno stražo. Nad krsto je visel portret pokojnika. Ves dan so prihajale nepregledne množice, da se še enkrat poslovijo od moža vzorov, velikega rodo-

liuba in dobrotnika, ki je marsikatero oko osušil zlasti v stiski svetovne vojne. Predno so odnesli krsto pred magistrat so se zbrali v sejni dvorani pokojnikov svoji in ožji sorodniki, zastopniki vlade in inozemskih držav. Kraljevi zastopnik, polkovnik Vučkovič je stopil k pokojnikov vдови gospoj Franji Tavčarjevi in ji v imenu kralja kondoliral na bridki izgubi. Užaloščena vdova se zahvali in prosi kraljevega zastopnika naj sporoči zahvalo vse rodbine na najvišje mesto.

Točno ob 4. uri je blagoslovil stolni prošt Andrej Kalan z asistenco krsto z zemskimi ostanki pokojnika. Krog krste so bili zbrani rodbina, zastopnik kralja, najozji prijatelji in zastopniki vlade, konzuli inozemskih držav, zastopniki ljubljanske občine in književniki. Pevski zbor »Glasbene Matice« pod vodstvom Mateja Hubada je zapel Foersterjevo kantato »Umrl je mož.« Po končani pesmi je nastopil pokrajinski namestnik, ki je slavil pokojnika kot buditelja, učitelja in oduševatelja naroda ter končno naznanil, da zastopa kralja polkovnik Vučkovič, vlado minister Zupančič in na nieno prošnjo tudi on sam. Sporočil je pokojniku, da se vrši pogreb na državne stroške in zaključil s klicom: Večnaja pamiat!

Imenom ožjih prijateljev se je posloviil od ljubljence slovenskega naroda dr. Karl Triller, ki je izjavil da žaluje danes slovenski in ves jugoslovanski narod ob krsti največjega med velikimi sinovi in najboljšega med dobrimi. Kakor iz jekla vlit in iz granita izklesan je žareč nad pusto sedanostjo. Vse svoje darove si postavil v službo naroda, ki si mu bil politični in kulturni voditelj. V hvaležna srca si vdobil nemrljiv spomin s svojim pisateljskim delovanjem. Še pozni rodovi mladine bodo črpali iz tega neusahljivega studenca. Upošteval si vedno zakone bratoljubja in zato nisi imel sovražnikov. Kot župan ljubljanske občine si lečil zlasti v težkih časih svetovne vojne z vsemi svojimi močmi bolešči in trpljenji svojih soimeščanov. Ave anima candida!

Za dr. Trillerjem je nastopil imenom slovenskih književnikov pesnik Oton Zupančič: Slovenski književniki se klanjajo v globokem spoštovanju svojemu plemenitemu mojstru. Bil si sočen mož, bujnega duha, poln človek. Tvoja duša ni mogla živeti vseh sil v eni smeri. Mnogi so to obžalovali, a mi tega ne obžalujemo, ker jemljemo te za celega moža. Tvoja beseda je bila živa in ožarjena z bleskom klasične lepote. Iz Tvojih del odseva zanosnost, modrost in plemenita ljubezen za vse, kar živi in zato ostanejo večna. Ustvarjal si slovensko dušo in sprejel zato ljubezen vsega naroda! Slava Tvojemu spominu! Nato je zapela »Zveza pevskih društev« pod vodstvom Prelovca Pavčiče »Narodno nagrobnico«.

Žalni sprevod se je otvoril po Stritarjevi ulici, na čelu sokolska konjenica (32 konjenikov) s praporom, za konjenico je korakala godba Dravske divizije, ki je svirala vso pot turobne zarlostinke. Godbi so sledili zastavonoše Ljubljanskega Sokola, Sokola I., Sokola II. in sokolskih društev v Šiški, Škofji Loki, v Kranju, Ribnici, Zagorju, Borovnici, Vrhniki, Krškem, Celju in Mariboru, za njimi se je razvila množčna sokolska povorka, v kateri so bila zastopana najrazličnejša sokolska društva iz cele Slovenije med drugimi Celje, Maribor in Muta - Vuzenica. Starešinstvo Jugoslovanskega Sokolskega Saveza so zastopali starosta dr. Ravnihar, Savezni načelnik dr. Murnik, podstarosta Gangl, Savezni blaginik

Kajzeli, Sokolom so sledili Skauti. Orjuna, akademično društvo »Triglav« z zastavo in vencem, trgovski akademiki, srednješolsko društvo »Preporod«. Za nosilcem križa so korakali gasilci z vencem in židarsko in tesarsko društvo z zastavo. Za godbo Zveze jugoslovenskih železničarjev so se uvrstili akademično društvo »Jadrano« z vencem, splošno žensko društvo. Kolo jugoslovanskih sester, zastavonoše pevskih društev »Slavca«, »Ljubljanskega zvonca«, »Ljubljane«, Šišenske Citalnice, pevskega zbora bralnega društva v Tržiču, Zvona iz Šmartna pri Litiji in Lire iz Kamnika, na čelu pa stara zastava ljubljanske Citalnice. Sledili so člani drame in opere. Nato so sledili nosilci mnogoštevilnih vencev mestne občine ljubljanske, Nikola Pašiča, oficirjev Dravske divizije, lovskega društva, Kreditne banke, pokrajinskega namestnika Hribarja in še dva cvetlična voza. Med njimi venec z napisom: Jugoslovanska demokratska stranka Svojemu prvemu predsedniku. Za cvetličnim vozom so šli vsi nameščenci Narodne tiskarne za njimi pa so nosile belo oblečene deklice lavorjeve vence z napisi pokojnikovih nesmrtnih del. Ob mrtvaškem vozu so korakali kot častno spremstvo predstavniki slov. književnosti. Za vozom je stopala pokojnikova obitelj, za tem pa zastopniki vlade, vojaških in civilnih oblasti in raznih drugih korporacij. V žalnem sprevedu so šli med drugim zastopnik predlaga Vučkovič, minister dr. Zupančič, bivši ministri dr. Zerjav, dr. Kramar, dr. Kukovec, veliki župan Bakič, admiral Metod Koch, zastopniki inozemskih držav, Predsedstvo JDS, župani iz raznih krajev, med njimi celjski župan dr. Hrašovec, sodniki, cerkveni zbor univerze z rektorjem Ušeničnikom. Po vseh ulicah, kjer se je pomikal spreved so stale goste trume občinstva. Ob straneh so tvorili špalir učenci srednjih in osnovnih šol pod vodstvom profesorjev in učiteljev. Vse svetilke so gorele, s cerkva so doneli zvonomi.

Pri sv. Krištofu je opravil stolni prošt zadušne molitve, nakar je zapel ruski pevski zbor »Oče naš« in »Večnaja pamjat«. Ob krsti se je poslovil od mrtvega bivšega staroste ljubljanskega Sokola načelnik JSS dr. Murnik. V imenu odvetnikov je govoril dr. Žirovnik. V zadnje slovo je »Zveza pevskih zborov« zapela večno lepo pesem »Vigred se povrne«, nato so krsto postavili v cerkev in jo obsuli s svežim cvetjem in vencem. Krsto so prepeljali danes z vozom na Gorenjsko na Visoko, kjer bo pokojnikove zemske ostanke prejela zemlja, ki jo je tako ljubil.

Politične vesti.

Najdejo se. Mariborski klerikalni tisk vrši uprav divjo gonjo proti ljudem, ki jih obdolžuje napada na Cirilovo tiskarno v Mariboru. Nasilno dejanje gotovo ni manjše obsodbe vredno, kakor ostudna pisava, s kojo klerikalno časopisje nemoteno napada in žali narodne ljudi in ideje drž. skupnosti. Ako je radi tega in nastopanja sedanjih vladnih mogočnikov, ki sankcionirajo pri nas neznačajnost in nacionalno odpadništvo, zavrela mladina kri, da je šla v odporu preko cilja, moramo kot zreli možje imeti za to prav veliko razumevanja kakor obsodbe. Ni pa še treba klicati na pomoč sodnijo in besneti proti obdolžencem na način kakor je ta gospoda znala ob izbruhu vojske besneti proti »srbskim izdajcem v bedehih srcah«. To znamo izmed vseh narodov pač samo Slovenci tako mojstrsko. Da bi ne bilo premalo, se je pojavil še g. poslanec kmetijske stranke g. Drogenik, ki zahteva kar najstrožjo kazen. Naš narod pač ima poslance, ki vedo, kaj delajo in kaj je v takih trenutkih njih dolžnost!

V obrambo časti. Poslanec Žebot, ki je pred kratkim tako častno in poslansko odlično nastopil v Mariboru na ulici proti g. dr. Reismanu je v doslednosti svoje časti in značajnosti izginil pred sodno obravnavo.

Nemci in volitve v Sloveniji. »Trubuna« poroča iz Ljubljane, da imajo radikali zelo povoljne izgode v Sloveniji na uspeh radi velikega števila Nemcev, ki bodo kljub svoji lastni kandidatni listi glasovali z radikali.

Iz volilnega boja. Dne 22. tm. je razpravljala glavni odbor Demokratske

stranke o nasiljih, ki jih vrši policija napram ljudem, ki niso radikalskega mišljenja. Ljuba Davidovič je poslal ministru notranjih poslov pismo, v katerem izjavlja, da izvršujejo organi notranjega ministrstva nasilja, s katerimi se ne samo ne služi državi in narodu, temveč tudi ne današnji vladi. Pismo zaključuje, da je odgovoren notranji kot resortni minister za vsa nasilja njegovih političnih oblasti.

Dr. Seipel v Beogradu. Dne 21. tm. se je pripeljal avstrijski kancelar dr. Seipel v spremstvu ministra za zunanje stvari Grünbergerja v Beograd. Na kodvoru so ga pričakovali zunanji ministri dr. Ninčič, pomočnik za zunanje stvari Panta Gavrilovič in naš poslanik na Dunaju Tiča Popovič. Zastopani so bili tudi vsi v Beogradu navzoči člani avstrijskega poslaništva. Ko je dr. Seipel izstopil iz vagona se je prijateljsko pozdravil z dr. Ninčičem in ostalimi gospodi ter se nato v avtomobilu odpeljal v hotel »Srpski kralj«. Naša delegacija za pogajanja z avstrijsko delegacijo je sestavljena takole: Šef delegacije je zunanji minister dr. Ninčič, člani justični minister dr. Laza Markovič, pomočnik zunanjega ministra Panta Gavrilovič, naš dunajski poslanik Tihomir Popovič in eksperti posameznih ministrstev. Ministrski svet je imel sejo, na kateri se je razpravljalo o razporedu, po katerem naj se z avstrijskimi delegati obravnava vprašanja, ki se imajo rešiti povodom pogajanj. Delegati slovenskih denarnih zavodov so se posvetovali z ministrom pravde ter mu izročili spomenico, v kateri so zahtevali, da avstrijski dolžniki plačajo jugoslovanskim upnikom terjatve za 100 avstrijskih kron 100 jugoslovanskih kron. Markovič je izjavil, da bo to težko dosegel. Minister trgovine se je neposredno po prihodu kancelarja Seipela odpeljal v političnih poslih v Sarajevo, kar vzbuja v Beogradu splošno veselost.

Rezultati beograjskih pogajanj. Dne 22. tm. popoldne so se začela v zunanjem ministertvu posvetovanja med našimi in avstrijskimi delegati. V prvi sekciji obravnavajo vprašanje sekvestrov, poropcij za poravnave terjatev in dolgov ter vprašanje prenosa podjetij. O poravnavi terjatev naših in avstrijskih državljanov ni prišlo do sporazuma. Avstrijski delegati so izjavili, da bi bili pripravljeni dovoliti v poravnavo teh dolgov na podlagi 30%. Glede prenosa sedeža družb, ki imajo svoj obrat v Jugoslaviji se je dosegel sporazum. Avstrija privoli v premestitev brez pristojbin. Kar se tiče podjetij, katerih delnice so v rokah stare avstrijske vlade, dobi naša vlada vse delnice tovarn v Utoru, Zenici, Varešu in rudarskega podjetja »Bosnia«. Razen tega se prizna naši vladi lastnina zgradbe našega poslaništva na Dunaju. V drugi sekciji, v kateri se je pretresalo vračanje odškodnin, se ni dosegel sporazum. Pašič, dr. Seipel, dr. Grünberger in dr. Ninčič so imeli kratko konferenco, o kateri se je izjavil dr. Seipel, da se je vršila v zelo prijateljskem tonu. Razgovori bodo najbrže danes z uspehom zaključeni.

Izvedba rapalske pogodbe. Izmenjava ratifikacijskih listin v santmargheritskem sporazumu se bo izvršila šele koncem tedna. Sušak se evakuira najbrže šele v ponedeljek. Italijanski ministri predsednik Mussolini je dal italijanski paritetni komisiji točna navodila o vojaških garnizijah v Dalmaciji in na Reki ter o izpraznitvi Sušaka in tretje dalmatinske cone. Predsednik začasne reške vlade profesor De Poli je imenoval komisijo, ki ima nalogo proučevati razne probleme glede ureditve reške države.

Izpraznjenje Sušaka. Italijanski kralj je podpisal santmargheritske konvencije in so bile uradno razglašene. Pašič je takoj naročil generalu Miliću, naj odpotuje v Benetke, kjer naj se dogovori glede evakuacije tretje cone in Sušaka. Izmena ratifikacijskih listin se izvrši 26. tm. Na Sušaku je nastopila naša državna policija, ki vrši službo poleg italijanskih karabinerjev. Na Reki in Sušaku je izzvalo to veliko radost. Naše čete ukorakajo v mesto v torek ali sredo. Italijanske vojaške oblasti bodo uradno izročile mesto v roke naše vojske. Zvečer bo mesto svečano razsvetljeno.

Nemci v Poruhru popuščajo. V svrhu onemogočenja uhitapljenja pre-

moga iz Poruhru v Nemčijo so Francozi poostri svoje mere. Ker se doznava, da pripravljajo Nemci v Poruhru vstajo, preiskujejo Francozi brezobzirno vse poštno pošiljke, ki dohajajo v zasedeno ozemlje. V Düsseldorfu so postavili Francozi 120 vagonov premoaga, ki se je peljal v Nemčijo. V Trieru so konfiscirali vsoto 250 milijonov mark, ki so bile namenjene stavkajočim. Splošno pa je odpor Nemcev že precej popustil, tudi trgovine prodajajo Francozom brez odpora. Francoski listi so splošno mnenja, da ruhrsko vprašanje ne potrebuje potrebne pozornosti, za njega rešitev treba le potrpljenja in vztrajanja.

Celiske novice.

Neznačajnost, renegatstvo.

Ob prevratu in v prvih dneh osvobojenja smo mislili, da je knjiga o slovenskem odpadništvu zaključena, da jo moremo zapečatiti ter odpustiti vsem, ki so v preteklih časih pod vsemogočimi okolnostmi ravnali tako, da smo jih imenovali renegate. Toda prišlo je drugače. Danes peto leto po osvobojenju vidimo da se renegatstvo znova oživlja, da stopa plod nekulture in neznačajnosti iz avstrijsko-habsburških časov odkrito in odločno na dan, povdarjajoč pri tem svojo nemško nacionalnost. Doživeli smo na naših štajerskih tleh, kjer je pred leti sejala seme Südmarka in Schulverein, da stopa v volilni boj takozvana nemška lista pod nemško firmo, za katero se skriva vse odpadništvo naše krvi in našega jezika. V l. 1923. je ta lista dokument, ki lahko služi vladajoči klik v Beogradu in njeni ljubljanski ekspozituri v nadomestilo za nezasužene »ordene«. Je to dokument naše sramote in dokument nemške in odpadniške drznosti, ki nas javno bje v obraz ter se norčuje iz vse naše nedoslednosti in naše slovenske hlapčevske nature. Ta dokument so nam potisnili pred nos nemški trgovci in nemški obrtniki, ki žive od našega naroda tako brezskrbno dobro, da se smejo iz nas javno norčevati. Da je kaj takega mogoče, zato gre zasluga in pohvala vsem tistim Slovencem in narodnim frazerjem, ki brez nacionalne svesti in ponosa dannadan nosijo svoj denar nemškim trgovcem in obrtnikom. Tu ni izgovora ne na slovenski, ne na nemški strani. Mi živimo v nacionalni državi, nemškega naroda med nami ni. Posamezni priseljeni trgovci, industrijalci, obrtniki ne morejo v zvezi z narodnimi odpadniki tvoriti nemškega naroda. Ako pa kljub temu hočejo umetno vzdrževati proti nam neko demonstrativno bojno črto, je to dokaz, da jim ni za mirno gospodarsko življenje med nami. Vsi izgovori in zatiranje lojalnosti ne drži, ker predobro vemo in se poznamo kdo vzdržuje ned nami nemško bojno organizacijo, ki kriči na nas vse.

Paralelno s tem pojavom in v tesni zvezi z njim smo morali doživeti Slovenci še poseben nov kapitel renegatstva in neznačajnosti. Široki, od uskokov vseh barv tolikrat prokleti srbsko-radikalni plašč je tisto zatočišče, kjer se v novejših dneh zbirajo »vodniki naroda«, da prostituirajo skriti za njim sebe in čast našega slovenskega imena v družbi komunistov in narodnih odpadnikov. Poglavje prvega renegatstva na Slovenskem ni novo, bilo je med ljudmi, ki so postali žrtev tega, mnogo revežev, ki smo jih razumeli, vrsta modernih renegatov, ki stopa danes mimo nas ošabno in bogato pokonci glave je znamenje propada, znamenje časa, v kojem ne odloča več poštenost in značaj, čas ko se neznačajni prodajajo, ne da bi imeli v sebi še toliko moralne moči, da bi se zavedali, da jih ni škoda...

Sporazum, ki se je dosegel v Ljubljani med JDS in NNS za enoten nastop pri bodočih skupščinskih volitvah za mesto Ljubljane je izzval povsod pri nas na štajerskem v vseh narodnih krogih zadoščenje in zadovoljstvo. Ne prihaja nam na um tukaj danes razpravljati, komu in kateremu delu gre pri tem večja zasluga. Kot nacionalisti beležimo fakt naprednega bloka z zadoščenjem, ker je to v našem političnem naprednem življenju po dolgem času pozitiven in vesel pojav, ki omogoča, da zmaga v Ljubljani naši prestolnica nacionalna ideja, ki nam vsem, ki hočemo narodu dobro, mora biti ona skupna linija in vez, ki je v javnem življenju silnejša, ko vse druge difference in osebne razlike. Nič manj kot se mi tega dejstva veselimo, se jeze nad tem sporazumom zlasti klerikalci, ki so se že navadili, da se napredne struje ne znajo nikdar sporazumeti. Ta jeza odseva iz besnega strankarskega časopisa v Cirilovi tiskarni mariborski, ki se povspe celo do kritike naše načelnosti in kar čez noč pozablja, da gre njih katoliška načelnost tako daleč, da volji katoliški škof na čelu svoje duhovščine — komunisti iz narodnih in gotovo tudi verskih principov. Mi štajerski demokrati želimo Ljubljani v sporazumnem skupnem nastopu kar najčastnejši uspeh.

Povodom smrti dr. Ivana Tavčarja so v Celju izvesili žalno zastavo: Mestni magistrat, Ljubljanska kreditna banka, Posojilnica, Zvezna tiskarna in Bolniška blagajna. Mestno občino zastopata pri pogrebu gg. župan dr. Hrašovec in uradni predstojnik nadkomisar Šubic.

Celjski Sokol se je udeležil pogreba dr. Ivana Tavčarja s praporom po sledečih bratih: Jože Smertnik kot vodja deputacije, Rafko Salmič, Maks Detiček, Ivo Kapus, Tine Novak, Tone Grobelnik, Lojze Mahkovec.

Radikali v Celju. Radikalna stranka je javila za Celje sledeče čuvanje škrinjic: J. Putnikovič, R. Stermečki, kot namestnika Milan Ninkovič, upravnik carine in trgovec Jos. Kveder. Zbrali smo se pa vendarle v ljubezni do napredka naše domovine in zatirane in zapostavljene Slovenije. Častita družba s kandidatom Kerenom, bivšim komunističnim poslancem.

Iz državne službe. Pri celjskem pošto - telegrafskem uradu je imenovan Ivan Lednik za začasnega poštarja 6. razreda. Karel Grah pa za davčnega oficijala na tukajšnjem davčnem uradu.

Preganjanje narodnega uradništva se nadaljuje. Iz Celja je premeščen iz službenih ozirov g. polic. svetnik dr. Senekovič. Mariborski in graški Vse-nemci imajo svoje polno zadoščenje za vse to, kar jim je imenovan prizadavljudnega v prevratni borbi za slovenski Maribor. G. svetnik dr. Senekovič je užival v Celju vsled svojega korektnega in odločnega nastopanja v vseh krogih prebivalstva spoštovanje in ugled. Svoje službeno mesto je izvrševal z globokim umevanjem mirnosti in razsodnosti, ki je v izrednih prilikah ona bistvena lastnost upravnega uradnika, ki jo more dati le dolgoletna izkušnja in srce na pravem mestu. V najkritičnejših momentih je znal v Celju vzdržati red brez streljanja in hujših nesreč. Ker pa ni nihče absolutno popoln, tudi on ni bil, radikal ni znal postati čez noč, zato naj gre. V časih, ko vlada nima sredstev, ne volje, da plača uradnike tako, da bi vsaj za silo mogli živeti, se kruto in neusmiljeno meče nradnike in njih rodbine iz kraja v kraj, samo da se zadosti strankarski strasti in osebni maščevalnosti, ki hoče žrtev in krvi. V Celju vlada med meščanstvom in v vrstah drž. nameščencev veliko ogorčenje. Čas obračuna z vsem, ki živi od krivice, pride, pride gotovo. Dočakali smo ga tudi v Avstriji. Krivica ne more večno živeti, ker narod ni krivičen!

Umrl je g. Ivan Topolovšek, gostničar v Gosposki ulici 18.

»Celjsko pevsko društvo« je imelo v sredo 21. tm. svoj 29. redni občinski zbor. Obisk istega je bil zelo zadovoljiv, pogrešali smo pa vseeno mnogo naših bivših dobrih starejših pevcev. Predsednik je zborovalce pozdravil, posvetil tople besede manom enega naših največjih kulturnih delavcev, umrlemu g. dr. Ivanu Tavčarju.

kojega spomin so počastili navzoči z dvigom raz sedeže in »slava«-klici, ter kratko orisaj delovanje društva v preteklem društvenem letu. Po njegovem in tajniškem poročilu je izkazovalo preteklo leto manj ugoden rezultat, kakor prejšnja doba. Vsled premnogih prireditvev je bilo društvo obsojeno na majhen program, po katerem se je prirediti le en večji koncert, ki pa je dal društvu precejšnjo gmotno oporo. Društveni moški zbor je razum tega nastopil povodom obiska srbskih seljakov v Narodnem domu ter zapel podoknico svojemu častnemu članu g. Ivanu Rebečku povodom njegovega slavlja srebrne poroke. Del moškega zbora je meseca februarja 1922 sodeloval pri ustanovitvi »Čitavnice« v Vitanju. Z žalostinkami je počastil spomin umrlih narodnjakov gg. Anton Kolenca in Franceta Lipša ter zapel ob vseh svetih na groblju okoliškega pokopališča. Sledilo je poročilo blaginjskega, kateremu se je na predlog izrekel absolutorij in zahvala in komečno poročilo gospodarja. Sklenilo se je početi v ponedeljek 26. tm. zopet z vajami. Pri tem prvem sestanku v letu 1923 je dana prilika vsem zgoraj že omenjenim starejšim pevkam in pevcom, da se stavijo društvu zopet na razpolago, kakor tudi novim članom, ki naj prijavijo svoj pristop ter s tem ojačijo društveni zbor, ki bo s vso energijo začel z vajami in že v bližnji bodočnosti privabil naše občinstvo k redkemu užitku. Pri volitvah je izšel kot predsednik zopet g. dr. Sernec Gvidon, s čim mu je društvo izkazalo svoje došedanje zaupanje, kot podpredsed. pa g. primarij dr. Steinfelser; ostali odborniki so ostali po večini prejšnji, izpopolnili pa se je odbor z dvema odbornicama. Kot pevovodja je bil z vslikom izvožen naš strokovnjak g. ravn. Beno Serajnik. Društvo ima vse predpogoje uspešnega napredka vsled česar kličemo vse prijatelje, pevce in pevke, da s svojim sodelovanjem postavijo C. P. D. v prvo vrsto kulturnih društev. — Pevke in pevci, na svidenje v ponedeljek 26. tm. ob 20. uri v mali dvorani Nar. doma: »Kdor z nami si, z nami poje!«

Brezplačni zdravniški državni ambulatorij Celje, Splošna bolnica naznanja, da je glasom odloka zdravstvenega odseka v Ljubljani št. 2156 od 9. febr. 1923 začasno ukinjeno pregledovanje ženskega osebja zaposlenega v javnih lokalih, kakor je bilo to predpisano po Pravilniku, objavljenem v Uradnem listu z dne 22. dec. 1922. Pregleduje se samo osebe, ki se same prostovoljno javijo na pregled.

Neznani uzmovlji so vlomiti zadnje dni pretečenega tedna v hišico tukajšnjega trgovca g. Urcha na hribu v Liscach ter pokradli mnogo perila, posteljnino in drugih premičnin v vrednosti okrog 7.500 Din. Ker v hišici ni stanova večev se je opazil vlom šele v sredo. Sum leti na neko tatinsko družbo, ki je v celjski okolici izvršila že celo vrsto enakih tatvin.

Stekel pes se je pojavil v sredo popoldan pri posestniku Luha-u v Spodnji Liscach. Poklican bližnji lovec ga je ustrelil ter s tem preprečil nevarnost za ljudi in živali.

Kino Gaberje. Sobota 24., nedelja 25. in ponedeljek 26. februarja »Loreley«, lepa ameriška drama v 7. dejanju.

Turistika in šport.

Nogometni odsek »S. K. Celje« vabi člane nogometaše na sestanek, ki se vrši v soboto dne 24. tm. ob 19.45 uri v klubovi sobi hotela Balkan. Udeležba obvezna. — Načelnik.

Velika smučarska tekma. V nedeljo dne 25. tm. se bo vršila na Rakeku letošnja glavna smučarska tekma za prvenstvo Jugoslavije, ki se je udeležijo tekmeči iz Slovenije, Zagreba in Beograda. Tekma obeta biti zelo zanimiva, ker bo nudila sledeče prednosti in ugodnosti pred dosedanjimi: proga bo izpeljana po goricah in brdih rakovške okolice in bo znašala to pot daljavo 17 km. Start in cilj bo na enem in istem mestu. Tekmovalci bodo imeli jako lep in odprt svet brez mnogih ovir, vsled česar bo tek na smučeh v obče gladek in precej nagel, posebno ako bo mogoče pri nedeljskih snežnih razmerah smuče namazati. Občinstvu bo to pot prvič dana le-ta ugodna prilika, da bodo lahko iz ene in

iste razgledne točke — komaj 7 min. nad kolodvorom Rakek — lahko opazovali celi potek tekme od starta na cilj. Vsa tekma se bo lahko izvršila v enem dnevu vsled ugodnih železniških zvez. Polovična vožnja na železnici za tja in nazaj! — Odhod na Rakek v nedeljo jutraj s poštnim vlakom ob 5.50, prihod na Rakek ob 7.38, nato zajuterk v gostilnah: »Pri Ševanju«, »Domicelju«, »Mlakar«, »Gabrenja«. — Start točno ob 10. uri na griču »Srniak« nad kolodvorom Rakek. — Prihod prvih krmarijev na cilj se pričakuje med pol 12. — 12. uro. Popoldan po kosilu prijateljski sestanek v gostilni »Pri Ševanju«, kjer bo tudi razdelitev daril. Ker bo leta tekma res nekaj zanimivega in bo zadovoljila tako tekmovalce kot gledalce, vabimo cenj. občinstvo iz Ljubljane i. dr. krajev kot tudi vse smučarje, da se udeležijo tega letošnjega smučarskega slavlja v čim največjem številu. — Vse ostale podrobnosti glede tekme so bodo še pravočasno objavile po časopisu in pa v soboto popoldan na plakatu v izložbi tvrde »Magdič« pred glavno pošto v Ljubljani. — Jugoslovanski zimskosportski savez.

Dnevna kronika.

Pogreb ministra Rašina. Dne 21. tm. se je vršil ob velikanski udeležbi praškega prebivalstva pogreb dr. Rašina. Korporacije in učenci so tvorili špalir po ulicah. Vse balustrade in balkoni so bili zasedeni po množicah ljudi. V navzočnosti zastopnikov državnih in avtonomnih oblasti in diplomatskega zbora so pričele svečanosti. Točno ob drugi uri so prispeli člani vlade s predsednikom Masarykom na čelu pred muzej. V imenu revolucionarnega narodnega odbora je imel nagrobni govor dr. Soukup. V imenu vlade je govoril minister Štříbrný. Nato je govoril dr. Kramář za nacionalno demokratsko stranko. Med zvoki korala »Gde so božji bojovniki« se je začel spreved pomikati. Spredaj so jahali policisti na konjih, njim je sledila kavalerija in orožništvo, nato je prišla generaliteta in nepregledne množice Sokolov s črno ovitimi prapori. Pred Patheonom so gorele baklje in po vseh ulicah so bile luči prižgane. Nato so sledili Sokoli — jezdec, požarna bramba in številne druge korporacije. Za tem je korakalo uradništvo Narodne banke in drugih denarnih zavodov, delegacije uradništva vseh ministerstev in organizacije vsen legionarjev. V dolgi koloni se je vrstila organizacija narodnih socialistov z dr. Kramářem na čelu. Za mrtvaškim gala-vozom so šli sorodniki dr. Rašina, deputacije vseh univerz, parlamentarci, poslaništva in nepregledne množice ljudstva. Pred Rašinovo hišo so se ustavili na mestu, kjer je bil minister zadet od krogelj. Na krsto so položili trnjev venec. Ves čas spreveda, ki je trajal dve uri, so krožili nad mestom aeroplani. V krematoriju so izročili zemске ostanke brez govora plamenom. V spomin na dr. Rašina bodo nosili novo izdani bankovci njegovo sliko. Prva izdaja zlatih dukatov bo izročena Rašinovi družini kot rodbinska relikvija.

Zakaj sem opljuval dr. Reimana. Pod tem naslovom čitamo v »Straži« sledečo notico: »V četrtek dne 15. tm. popoldne srečam v Gosposki ulici dr. Reimana, ki je glavni poročevalec »Jutra« in »Tabora«. Pred kavarno Central stopim k njemu in mu pljunem v obraz z besedami: »To je prva kazen za Vašo laž v »Jutru«, da smo mi sami uničili stroje v Cirilovi tiskarni. Druga kazen še sledi. Dr. Reiman je zbežal v »Taborovo« uredništvo. Ko sem zbranimu občinstvu pojasnil, da je dr. Reiman eden glavnih krivcev divjanja Orjune, da je sam orjume, da zastruplja s svojim hujskanjem mladino, da je Reiman duševni oče divjaške Orjune, je občinstvo živahno odobravalo moj nastop proti dr. Reimanu. Ker dr. Reiman kot akademsko nabrazhen mož pošilja v »Jutro« nesramne in hujskajoče laži, ni zaslužil druge kazni, nego pljunek v obraz. — Fr. Žebot. Tako slove tiskano poglavje sramote in ponižanja, kakor ga doslovno citiramo po katoliškem listu »Straža« v Mariboru. Slišali smo že storiijo o ženskah, ki v jezi in besenju pljuvajo ali celo svoji nasprotnici pokažejo nekaj,

kar se v dostojni družbi ne imenuje, aa pa slovenski katoliški poslanec z imuniteto v žepu s pljunkom v obraz nasprotniku, brani junaško svojo čast, to nam je pa novo. Gotovo je to cvet in sad slovenske katoliške morale.

Dr. Jakob Kavčič †. V Ljubljani je umrl 22. t. m. bivši predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu dr. Jakob Kavčič, v visoki starosti. Po vpokojitvi se je stalno naselil v Ljubljani, kjer si je še pred vojno postavil v Kolizejski ulici nasproti gimnazije svojo vilo. Dr. Kavčič je bil poleg sodnega svetnika Hrena, najstarejši slovenski sodni vpokojenec, ki je imel kot kulturni delavec na pravoslovnem polju izredno velike zasluge. Priredil je kazenski zakon in kazensko-pravni red v slovenskem jeziku. Svoje članke in razprave je pisal v »Slov. Pravniku«. Bil je nedosegljiv v pridnosti, točnosti in vestnosti. Vsled njegove dobrodušnosti ga je narod ljubil in visoko spoštoval. Njegova dela naj mu ohranijo med ljudstvom trajen spomin!

»Ministarstvo Vojne i Mornarice« sa E. Br. 256 od 25. januara tek. god. sledeče: Svi oni rezervni oficiri i obveznici činovničkog reda, koji su u toku minulih ratova bili na administrativnim dužnostima a koji žele prevod u rezervne oficire administrativne struke neka podnesu svojim Vojnim okruzima prijave sa sledećimi podatcima: a) Ime i prezime, b) Čin i rod oružja, c) Dan, mesec i godina rođenja, d) Kada je odušio svoj rok u kadru (dan, mesec i godina), e) Koje škole je svršio, f) Zanimanje u građanstvu, g) Dali je bilo u ratu i na kojim administrativnim dužnostima označujući jedinicu odnosno ustanovu, h) Na kakvu je dužnost po ratnom rasporedu sada raspoređen, i) Koliku platu ima u građanstvu, ako je obveznik činovničkog reda. Prijave imaju podneti svojim vojnim okruzima najdalje do kraja meseca februara 1923. god. posle koga se roka ni jedna prijava neće primiti.

Čudno dete. V Kathreinu pri Trojavi je porodila neka žena mrtvo dete, ki je imelo dve glavi, tri roke, dvoje nog, vsi drugi organi (želodec, srce, pljuča, hrbtenica) so dvojni. Truplo novo-

rojenčka so izročili v sekcijske svrhe tropavski bolnišnici.

Pri betem dnem so prišli roparji v hišo trgovca Mihajla Molnarja v Subotici. Od trgovčeve žene so zahtevali, naj jim takoj izroči denar. Ker se je žena branila, so roparji nanjo ustrelili, nakar se je zgrudila mrtva na tla. Vsled strelav je prihitela policija in pričelo se je na obeh straneh živahno streljanje. Eden izmed razbojnikov je bil ustreljen, eden ujet, trije so pa zbežali.

Od strahu pred smrtjo umrl. V Subotici v zaporu okrajnega sodišča je pred nekaj dnevi umrl neki Novak, katerega so pred tremi meseci obsodili na smrt, ker je umoril svojega očeta, mater in brata. Po prečitani obsodbi je bil tako deprimiran, da je od strahu pred smrtno kaznijo umrl.

Vsled izvoza prašičev se čutijo že katastrofalne posledice. Veliko izdelovalnic klobas in drugih mesnih izdelkov počiva. Zaradi pomanjkanja prašičev rastejo rapidno cene. Pristni mesni izdelki so začeli že postajati rariteta. Upamo, da se bodo volilci za take dobrote pretiranega izvoza pri volitvah 18. marca z volilnimi kroglicami pošteno revanžirali.

Detomor. V podstrešju gostilne Tolovič v Zagrebu so našli mrtvega novorojenčka. Detomora je bila osumljena gostilniška kuharica Marija Kern rod. iz Hotemaž na Kranjskem. Kernova je na policiji dejanje priznala ter izjavila, da je dete položila v podstrešje, a da ne ve kaj se je potem z njim zgodilo. Zaenkrat so jo oddali v bolnico, potem pa jo izroče roki pravice.

Zverinski mož. Kmet Marko Trivič iz novosadske okolice je povabil nekoliko prijateljev na večerjo. Ko so se že čez mero nasrkali, je prišlo do prepira. Trivičeva žena je začela pijance izganjati iz hiše, kar pa je moža tako ujezilo, da je pograbil puško in nameril na ženo. Gostje so sicer preprečili da jo ni ustrelil, vendar pa je Trivič sprožil puško in enega gostov nevarno ranil. Neki sosed, ki je slišal strel je prišel k Triviču in rekel da ga bo naznamil. Trivič pa je potegnil nož in ga zasadi v sredo v srce. Po umoru se je Trivič javil oblastem.

Jaroslav Mácha:

Konec pesnika.

I.

Karol Brstič je bil dober človek, uglajen in uljuden napram vsakemu. Ko mu je bilo sedemnajst let, je začel pisati pesmi in se podpisoval z pseudonimom Zvezdoslav Mesečni - Kometinski. V vseh uredništvih so polnili uredniki svoje brezdanje košare z pesmimi, opremljenimi samo z to varnostno znamko.

»Če bi že opustil to neskončno čečkanje in se posvetil raje kakemu dobičkanosnemu delu, bi naredil bolj!« mu je pravil oče, toda naš Zvezdoslav se sploh ni zmenil za sodbo prozaičnih vsakdanjih ljudi in je pisal naprej.

Nekoč se mu je posrečilo napisati pesem, katero je imenoval »Fantom« in jo posvetil spomnu Shakespeara, čemur se slednji ni mogel ubraniti. Toda, če bi imel duh telo, bi gotovo oklofutal duh Shakespearov Mesečnega s slastjo za to posvetitev.

O priliki očetovega imendana je hotel Karol Brstič deklamirati pesem prvič. Izdal se je s svojo namero materi, in ona mu je rekla: »Če je pesem v resnici lepa, zakaj ne?! Oče bo vesel. Če pa ni nič vredna, tedaj z njo raje miruj, ker veš, kako hitro se oče razburi! Z nečim te useka, jaz pa bom imela pohabljenca do smrti na vratu!«

Pesniki so vedno samozavestni ljudje in sam Karol Brstič tudi ni bil skromnejši. Ko je torej voščil očetu k godu mnogo sreče in zdravja, je izvlekel iz žepa svojo pesmico in izpustil:

Fantom.

Pesem.

Napisal Karol Brstič — Zvezdoslav Mesečni - Kometinski.

Posvečeno svetlemu spomnu

Shakespeara.

Mar veš, kdo sem? Fantom sem

sivi.

po razvalinah moško hodim,
sem oče stiske — in mož bede
in vedno le gorje rodim;

moj vsak korak je novo zlo.

Fantom sem sivi, sem torej kdo?

»Tepec si!« je rekel oče. »In če bi delal cveke ali pa pletel košare, bi najbrže izgledale bolje, nego te pesmi. Glej, da izgineš, sicer se razjezim ter te pretegnem da bode joj! Beži!«

To je bil prvi neuspeh »Fantoma«, kateri pa Karla Brstiča ni premočil. Skomizgnil je sočutno z rameni nad neumnim in indiferentnim očetom in odšel v kuhinjo k materi. Prečital je tam nanovo svojo pesem, toda posledice so bile še hujše. Mama se je vrezala trikrat v prst in mu obljubila, da ga polije z vrelo vodo, če ne preneha takoj deklamirati.

»Taka vulgarnost!« je tarnala neprenehoma. »Tako gnusne in glupe besede! On rodi! Fant neumen, če bi vedel kaj to pomeni, bi v to ne šli!«

»Kaka pomoč! Tako se je godilo vsem velikim možem!« je vzdihnil Karol ter se namenil, da prečita pesem zvečer na čajovem večeru pri Nejedlji-vih.

Tam bodo sami izobraženi ljudje, kateri njegov »Fantom« gotovo boljše ocenijo.

II.

Gospa Nejedla je imela že davno svoj plan, kako oženi Karla Brstiča s svojo hčerko Zdenko.

Raditega ga je takoj, ko je vstopil, pozdravila, mu ponudila stol in mu predstavila ostale goste: »Gospod Ovčica — advokat, Ležal — mesar, Gospod Gizdalín — zdravnik in gospod Čakal — filozof!« Razven teh štirih je bil še tam nek star človek s ščipalkom, toda tega mu gospa Nejedla ni predstavila, brezdomno je bila nanj pozabila, toda Karol mu je vendar podal roko in ga pozdravil baš tako pri-srečno kakor ostale.

Po izborni večerji je zaigrala Zdenka na klavir, gospod Čakal je zapel, na konec pa je nastopil tudi Karol in slavnostno sporočil, da bo deklamiral pesem.

(Konec prihodnjič.)

„LASTNI DOM“ V CELJU

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo, Prešernova ul. 15.

Sprejema hran. vloge in jih obrestuje po 6%, to je 6 Din od sto, proti odpovedi 6½% Din od sto. Pri večjih naložbah po dogovoru

BERSON

**GUMENE PETE IN
GUMENE POTPLATE**

ceneje in trajnije se kakor usnene!
Najbolje varstvo proti vlagi i mraza!

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.
Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

Razširjajte „Novo Dobo“!

Proda se

moško kolo, citre in gramofon,

še vse v dobrem stanju. Kje pove
346 upravništvo tega lista. 2—2

Išče se učiteljica

za glasovir, za dve početnici. Naslov
332 v upravi. 3—3

Drogi za hmelj

6—16 cm močni, od 5—9 m
dolgi, se prodajo pri

P. Higersperger, Celje, Gregor-
čičeva ulica 3.

Laborantkinjo

ki postane po gotovem času učenja lahko
definitivna, išče državna bakteriološka sta-
nica v Celju. Domačinke s primerno pred-
izobrazbo naj se javijo pri šefu stanice v
bolnici. 3—3

Klobuke

kakor tudi moško, žensko in
otročjo konfekcijo, razno perilo,
pleteno in modno blago, kupite
v velikanski izbiri in po naj-
nižjih cenah samo v
veletrgovini

R. Stermecki, Celje.

Psi

mladi volčji, čiste pasme, s plemenskimi
listi, so za oddati pri Em. Supanc, Rogatec.

Dežnikarna **Jos. Vranjek**

Slomškov trg 1 Celje Pred farno
cerkvijo

priporoča svojo bogato zalogo **dež-
nikov** domačega izdelka po najnižjih
cenah. Sprejema in izvršuje vsa po-
204 pravila točno in solidno. 10—3

Špecerijsko blago nakupite po
najzmernejših cenah pri tvrdki:

Anton Fazarinc, Celje

50—7 Krajca Petra cesta 27.

Istotam prvovrstne kranjske klobase.

SALAME

prve vrste
nova roba

povsem zrela

**se dobiva
povsod!**

I. hrv. tvornica salam,
subega mesa in masti

M. Gavrilović
sinovi, d. d.
Petrinja.

Na prodaj je po zelo nizki ceni približno

200 novih oken

brez šip, v velikosti 80 × 120 cm pri
Upraviteljstvu zdravilišča Dobrna
pri Celju. 327 2—2

JETIKA!

Dr. Pečnik ordinira izven torka
in petka vsak dan v Št. Jurju
ob juž. žel. za jetične.
Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

Priporoča se narodna
brivnica

M. Bukovčan, Celje, Kralja Petra c. 27.
1 Točna in čista postrežba. 362

Šivilje

za izdelovanje kravt se sprejmejo pri

Drago Cerlini,
industrija kravt

361 Celje, Glavni trg 17. 2—1

Štev. 761/23.

Razglas.

Prihodnji živinski in kramarski
sejem se bode vršil v soboto dne 10.
marca 1923. (Takozvani srednjepostni
sejem).

Mestni magistrat celjski, dne 20. 2. 1923.
Za župana: Šubic s. r.

Išče se

za malo obitelj (mati in sin) v Bjelovaru
izobražena **sobarica**, ki je večja v
govoru nemškega jezika. Ponudbe na Ebens-
363 panger d. d. Bjelovar. 2—1

Ustanov. leta 1899.

R. SALMIČ-CELJE

(NARODNI DOM)

Ogromna zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine, sre-
brnine, briljantov, opijke, očal itd. Najnižje kon-
kurenčne cene. Popravila točno in zanesljivo.
Kupujem staro zlato in srebro.

Potrjim srcem naznanjamo tužno vest, da je naš dobri soprog, oz. oče, g.

Ivan Topolovšek,

gostilničar v Gosp. ulici 18 v Celju

danes dne 22. febr. 1923 ob pol 7. uri zjutraj v starosti 47 let, po kratki in težki
bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, preminul.

Pogreb se vrši v soboto, dne 24. febr. ob 3. uri pop. iz javne bolnice v Celju
na Okoliško pokopališče.

Sv. maša zadušnica se boče brala v ponedeljek, dne 26. februarja ob 7. uri
zjutraj.

CELJE, dne 23. februarja 1923.

Žalujoči ostali.

Lasničar in brivec

Franjo Koštomaj, Prešernova ul. št. 19,
izdeluje kite in lasulje ter kupuje mešane
2—2 lase.

Soba.

Gospodična, koja je po dnevu zaposlena in
in bi hotela veliko sobo z električno raz-
svetljavo deliti, se vzame na stanovanje.
358 Naslov v upravi tega lista. 1

**Tvrdka je bila usta-
novljena leta 1902**

Preselitev trgovine!

Vljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da sem **preselil** svojo

trgovino s kolesi in šivalnimi stroji
v lastno hišo v Gosposko ul. 32.

Trgovina se nahaja torej v isti ulici, kakor se je nahajala skozi 21 let,
samo, da na drugem koncu ulice, v drugi hiši pred veliko vojašnico.

Velik trgovski prostor mi nudi priliko, da zamorem razstaviti **ve-
liko zalogo koles in šivalnih strojev**, koje
prodajam po najnižji ceni. Lepa, velika, svetla delavnica se pa nahaja
na dvorišču, kjer izvršujem kakor do sedaj vsakovrstna popravila na-
vadnih koles, šivalnih strojev in motornih koles (tudi tujih znamk) in
to strokovnjaško, dobro in ceno. Izvršujem tudi **poniklanje**
in **emajliranje**. — Dovož k delavnici skozi vežo. — Vedno
bogata zaloga sestavnih delov za kolesa in šivalne stroje in gumijev.
Samoprodaja znamenitih „Puch“-ovih koles in „Waffenrad“-znamke.

Z odličnim spoštovanjem

360

ANTON NEGER, mehanik,
Celje, Gosposka ulica 32

Vabilo

na

občni zbor

„Posojilnice v Trbovljah“ r. z. z. n. z., ki bode v nedeljo,
dne 3. marca 1923 ob 4. uri popoldne v posojilniškem uradu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računov.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev rač. pregledovalcev.
7. Slučajnosti.

Načelstvo: Josip Moll m. p.